

Kontroversielle ord i Den Danske Ordbog – før og nu

Lars Trap-Jensen

1. Indledning

Behandlingen af mindretalsgrupper og det omgivende samfunds anerkendelse af dem er emner der fylder og har fyldt meget i den offentlige debat gennem snart lang tid. Debatten handler om historien, om fordelingen af privilegier og om magtrelationer mellem grupper i samfundet, men den handler i høj grad også om følelser – og om sprog. Om hvordan vores ordvalg afspejler vores værdier, og om hvordan ordene kan fastholde skæve og stereotype forestillinger og magtrelationer. Der er ikke tvivl om at synet på sproget (og verden) har ændret sig i løbet af den seneste generation, men som med al anden sprogdudvikling har ikke alle sprogbrugere de samme erfaringer og værdier, og de ser derfor heller ikke ens på udviklingen. Når det gælder ord der bruges om menneskers identitet og tilhørsforhold, er holdningerne ofte polariserede og sprogsamfundet delt – og ordene bliver kontroversielle.

Det samme gælder i nogen grad den leksikografiske beskrivelse af de kontroversielle ord. I mange tilfælde skyldes det at ikke alle beskrivelser er opdaterede, men undertiden skyldes det også en reel forskel på hvordan ordene opfattes og bruges. For at tage et konkret eksempel: Ordet *neger* beskrives i *Den Danske Netordbog* med følgende ”leksikalske anmærkning”:

Udtrykket betragtes af nogle mennesker som nedsættende. I Norge er det norske sprogråd endda gået så vidt, at rådet har gjort ”neger” til et forbudt ord: ”Det er stygt at seie neger”, mener de. Ordet stammer dog ikke fra engelsk, fra det udskældte ”nigger”, der refererer til de afrikanske slaver, men derimod fra ”negro”, som betyder ’sort’. Flere af de afrikanske landes navne betyder netop ’De sortes land’, fx Niger og Nigeria. Denne ordbog ser ingen form for nedgørelse af en bestemt race ved at bruge ordet ”neger”. Vi ser heller ikke noget nedgørende i at købe og spise ”negerboller”. Heller ikke i at kalde disse søde lækkerier for noget sådant.

Den Danske Netordbog, ordbogen.com

Selvom ordbogen altså er opmærksom på den kontroversielle brug, regner den selv *neger* for et neutralt ord og fraråder det hverken i denne form eller i sammensatte former som *negerbolle*. Dette står i grel modsætning til den tilsvarende bemærkning i *Den Danske Ordbog* (DDO), hvor der i feltet ”Sprogbrug” er anført: ”oftest nedsættende”.

Forklaringen er nok at ords valør er vanskeligere at måle objektivt end fx ordfrekvenser eller stavemåder. Selvom DDO opfatter sig som en deskriptiv ordbog og bestræber sig på loyalt at gengive den sprogbrug redaktionen kan iagttage i det underliggende korpusmateriale, kræves der ofte mere kontekst end der normalt er tilgængeligt, for at afgøre om etniske betegnelser som eksempelvis *neger* ord skal opfattes neutralt, spøgende, nedsættende eller uformelt. I stedet må redaktøren anlægge et professionelt skøn, og her kan det være svært at tilsidesætte egne erfaringer og ens personlige vurdering af det enkelte ord. På den måde kan redaktøren blive en del af det værdipolitiske spil. Det gælder nok i almindelighed, men måske i særlig grad på dette område, at ordene ikke har samme valør for alle sprogbrugere: Hvis man er gammel nok og er vokset op med at bruge et ord neutralt, kan det være svært at

acceptere at en yngre generation ser anderledes på det – og omvendt.

I løbet af de senere år har DDO været indblandet i flere regulære shitstorme: Hvem husker ikke de offentlige debatter om ord som *grønlænderstiv*, *hudfarvet* og *eskimo*? Kendetegnen for dem er at der ikke levnes plads til nuancer eller midterstandpunkter: Enten er man håbløst gammeldags, sexistisk og racistisk, eller også er man lige så håbløst politisk korrekt og eftergivende over for et hvilken som helst krænkelssparat mindretal og går ind for censur og sprogpolti. Man skal med andre ord træde varsomt, og man skal gøre sig klart at det nok er en illusion at tro at ordene kan beskrives på en måde der stiller alle tilfreds. Tværtimod er det nemt selv at blive misbrugt og inddraget i et opgør som udkæmpes mellem andre.

Det er karakteristisk for diskussionen af kontroversielle ord at der er sket en forskydning i fokus fra afsender til modtager. Hvor man tidligere var optaget af hvad der var afsenderens intention, spørger man i dag snarere til ordenes virkning på modtageren. Det bliver med andre ord ikke taget for gode varer at sige: ”Jeg mener ikke noget nedsættende når jeg siger ”neger””. Hvad der betyder noget, er: Gør det ondt på modtageren eller tredjepart?

Kontroversielle ord udgør kun en del af det revisionsarbejde der udføres på DDO. Efterhånden er der gået 30 år siden de første artikler til ordbogen blev redigeret, og så er det naturligt at nogle af dem trænger til et serviceeftersyn: Faglige områder som undervisning, teknologi og andre dele af samfundslivet ændrer sig hurtigt både med hensyn til betegnelser og indhold, så alene dér er der et behov for opdatering hvis alle artikler skal være i overensstemmelse med aktuell sprogbrug.

Udover ordene og deres indhold ændrer også vores holdninger til sproget sig, selvom det undertiden kan være svært at se og erkende mens vi står midt i det, af den simple grund at der eksisterer flere og modsatrettede holdninger på samme tid. Det kan derfor være en utaknemmelig opgave at beskrive hvad den generelle holdning i sprogsamfundet er til de kontroversielle ord.

I det følgende vil jeg beskrive de vigtigste områder hvor redaktionen har gjort en indsats for at opdatere ordbogen når det gælder opslagsord der vedrører området identitet og tilhørsforhold¹.

2. Lemmaselektion

Som en korpusbaseret ordbog medtager og beskriver DDO kun de ord som redaktionen kan se er udbredte og etablerede i sprogbogen. Heraf følger at vi ikke medtager ord blot fordi nogle synes de er hensigtsmæssige eller sympatiske, ligesom vi heller ikke undertrykker eller fjerner ord som andre finder usympatiske, grimme eller nedsættende. Sådan er vores selvforståelse og grundlæggende princip, og det er der ikke ændret ved.

Noget der til gengæld har ændret sig, er det empiriske grundlag for beskrivelserne. I 1990'erne, da de første artikler blev redigeret, rådede DDO over et korpus på omkring 40 mio. løbende ord, mens vi i dag har adgang til over 1 mia. løbende ord. Den kvantitative forøgelse betyder noget for hvad vi finder, ligesom det giver bedre muligheder for at finde egnede citater. Derimod er det et problem at det nuværende korpus ikke afspejler sproget i

---

¹ Interesserede læsere kan finde mere om DDO's behandling af emnet i Trap-Jensen 2020a, Trap-Jensen 2020b, Jensen m.fl. 2018, Lorentzen & Trap-Jensen 2016.

samme grad som det oprindelige korpus. Det er en kendt sag at de fleste, formentlig alle, store korpusser har en overrepræsentation af enten journalistiske tekster eller af webtekster der er høstet automatisk, ikke som følge af et valg, men af den simple og praktiske grund at de er nemmere at få fat i. Det gælder også for DDO's nuværende korpus, der har en overvægt af journalistiske tekster.

Når beskrivelsesgrundlaget på den måde ikke længere er lige så repræsentativt for den sproglige virkelighed, er der en risiko for at lemmaselektionen bliver præget af større tilfældighed. Det vil nemlig altid kunne bruges som argument at en svag korpusrepræsentation skyldes at visse genrer eller bestemte minoriteters særlige sprog tilfældigvis mangler, og at det virker ekskluderende ikke at tage et bestemt ord med i ordbogen. Det er en smule bekymrende fordi det gør det vanskeligere at hævde det videnskabelige grundlag for ordbogen. Men måske har forestillingen om korpus som et spejl af sproget aldrig været holdbar?

Med forbehold for de uhensigtsmæssigheder det kan medføre, bestræber redaktørerne sig ved lemmaselektion på systematisk at tjekke alle kønnede betegnelser, dels ved nyskrivning af artikler, dels ved gennemgang af den eksisterende artikelbestand. Nogle gange findes der tripletter som *talsmand*, *talskvinde*, *talsperson* eller *idrætsmand*, *idrætskvinde*, *idrætsudøver*. Hvis det er tilfældet, er det ukontroversielt, og alt er godt.

I andre tilfælde har DDO kun én kønnet betegnelse. Her undersøger redaktørerne først om de andre former findes i korpus. Er det er tilfældet, tilføjes de hvis det er frekvensmæssigt forsvarligt. Hvis de ikke findes, undersøger redaktørerne om betegnelsen bruges generisk om begge køn. Hvis det er tilfældet, er det vigtigt at udforme forklaringen så den stemmer hermed, fx *barneplejerske* ”person der er (uddannet og) ansat til at tage sig af små børn”. Og hvis det vitterlig kun bruges om det ene køn, er det vigtigt at tjekke om der skulle findes en alternativ betegnelse for det andet køn (og den behøver ikke nødvendigvis være morfologisk parallel) eller en neutral betegnelse. De alternative ord kunne jo være blevet fravalgt i første omgang af frekvenshensyn. Hvis disse ord findes, tilføjes de til ordbogen.

Proceduren er ikke helt uproblematisk, for de pågældende ord kan godt vise sig at være på grænsen til det aktivistiske. Dermed kan det være svært at afgøre om det er reelt etablerede ord. Nogle vil sikkert mene klart ja, andre klart nej, og for andre igen er det mere tvivlsomt, for ordene burde måske findes (afhængigt af øjnene der ser), men udviser typisk en skæv fordeling. Eksempler er *ophavsperson* (52) vs. *ophavsmand* (6.566), *brandkvinde* (11) vs. *brandmand* (6.961), *finanskvind* (16) vs. *finansmand* (3.132), *havedame* (15) vs. *havemand* (763), *kassem* (22) vs. *kassedame* (2.211)².

3. Definitioner og redaktionelt sprog

Indholdet i eksisterende artikler gennemgås systematisk ved at opsøge bestemte ord og emneområder med henblik på at revidere ordlyden af den redaktionelle tekst. Således er fx ordet *race* fjernet fra al redaktionel tekst når ordet refererer til mennesker. Eneste undtagelse er opslagsord der specifikt vedrører race og racemæssige teorier (*arier*, *nazisme* mv.). Ellers anser vi *race* for at stamme fra og afspejle en anden tids opfattelse og inddeling af folkeslag som der ikke er videnskabeligt belæg for at bruge i dag.

---

² Tallene i parentes angiver det absolutte antal forekomster i DDO's korpus (september 2021).

Tilsvarende gennemgår redaktionen systematisk opslagsord der vedrører køn og seksualitet. Bestræbelserne har i første omgang været rettet mod at ændre beskrivelserne så de inkluderer homoseksuelle partnerskaber: Opslagsord med *-par* (*brudepar, kærestepar, værtspar* osv.), slægtskabsbetegnelser og andre relationer mellem mennesker (*enke, frier, husbond, svigermor, svoger* osv.) er nu udformet så de også kan bruges om forhold mellem personer af samme køn.

En tilsvarende revision er påbegyndt inden for andre områder som har det til fælles at de går tæt på menneskers identitet: etnicitet, sygdom, handicap og religion. Det er en vedvarende opgave som principielt aldrig slutter så længe de sproglige holdninger er under forandring. At finde frem til de revisionsmodne artikler er ikke altid nemt, men vi har dog forskellige muligheder for at søge efter relevante kandidater: En del artikler er af redaktøren blevet forsynet med et mærke hvis den pågældende har haft mistanke om at ordet tilhører et område under forandring. Alle artikler er desuden i basen blevet forsynet med et særligt felt der angiver hvilket emneområde ordet tilhører, hvis det har været muligt. Endelig er *Den Danske Begrebsordbogs* onomasiologiske opdeling af ordforrådet en hjælp til at finde relevante kandidater. Disse muligheder kan naturligvis kombineres med hinanden eller med udvalgte, målrettede søgeord ("mand", "kvinde", "gift" osv.), og på den måde kan de fleste relevante kandidater indkredses.

Endelig modtager redaktionen henvendelser fra ordbogens brugere, og ikke overraskende er mange netop vedrørende identitet og tilhørsforhold. Alene af den grund er det et godt sted at starte.

4. Principper for sprogbrugsmarkering af kontroversielle ord

Inden revisionsarbejdet af de kontroversielle ord blev indledt, brugte DDO et forholdsvis begrænset inventar til markering af ord hvis valør ikke er neutral. De omfattede følgende markører:

- "nedsættende", "formelt", "uformelt", "spøgende", "forskønnende", "højtideligt", "poetisk", der hver især dels kan modificeres til "ofte nedsættende", "meget uformelt" osv., dels kan optræde i kombination med hinanden (*fattigrøv* brugt om en selv er spøgende, men nedsættende hvis det bruges om andre)
- enkelte andre betegnelser bruges sporadisk eller i særlige situationer: "ironisk", "fagligt", "denne brug regnes for ukorrekt"
- "gammeldags", "især unge" osv. bruges egentlig som rent kronologiske angivelser og er derfor principielt uafhængige af valørmarkøren, men i praksis kan det måske være svært at skelne for brugeren

Revisionsarbejdet har medført en udvidelse af inventaret så det nu fremstår mere nuanceret. Vi forsøger at skelne mellem følgende overordnede situationer hvortil der knytter sig forskellige grupper af ord og forskellige markører:

I den første situation er der fokus på afsenderens intention. Det indebærer at både afsender og modtager forstår at hensigten er at fornærme, håne eller nedgøre. Den klassiske situation er brugen af skældsord som en overlagt ydmygelse af modparten. I det tilfælde fastholder vi markøren 'nedsættende', der på den måde bruges langt mere snævert end hidtil. Eksempler på ord fra denne gruppe er *badutspringer, drengerøv, kvabso, snotunge*.

I den næste situation er fokus i højere grad på modtageren og den krænkende virkning ordet har på denne, uafhængigt af afsenders hensigt. Her foreslår vi at bruge en markør som 'kan

virke stødende', fx ved etniske ord som *eskimo*, *mulat* og *sigøjner* eller diagnoserelaterede ord som *døvstum*, *evnesvag* og *mongol*.

I den tredje situation er offeret typisk ikke selv til stede i situationen, men det valgte ord rummer nogle værdier eller vidner om et verdenssyn som mange tager afstand fra. I det tilfælde vil vi gerne oplyse om at ordet er problematisk, og også helst hvorfor det er tilfældet. Af samme grund kan kommentaren variere: ”denne brug er problematisk fordi ..”, eller ”forældet” (= sådan siger man ikke mere). Ord fra denne gruppe er *buskmand*, *grønlænderstiv*, *hareskår*, *heksedoktor*, *hottentot*, *naturfolk*, *skamlæbe* og *tøsefornærmet*.

En anden situation foreligger hvis det ikke er mennesker, men ting og begreber der er genstand for den negative vurdering. De blev tidligere også markeret med ”nedsættende”, men vi ønsker at understrege at der er forskel på mennesker med følelser og døde ting og begreber. Derfor hælder vi til at udskifte betegnelsen og i stedet bruge ”nedvurderende” ved opslagsord som *munkemarxistisk*, *selvfedme*, *silotænkning*, *skodjob* og *varmemesterbeskæring*.

Endelig er der en sidste gruppe af ord som skiller sig ud fra de øvrige. De er udprægede holdningsord, og de udtrykker klart en vurdering, oftest negativ. Men til forskel fra de tidligere er de ikke kun negative, men dertil dannet bevidst manipulerende pga. de konnotationer de fremkalder hos modtageren. Det er ord som *barnepigementalitet*, *betalingsring*, *cafépenge*, *generationstyveri*, *krænkelseskultur* og *regelrytteri*. For at formidle det bevidst manipulerende element har vi forsøgt os med formuleringen ”bruges polemisk i politisk debat”. Det vil nemlig ofte være inden for en bestemt genre og typisk i holdningsprægede tekster som fx politisk journalistik man støder på disse ord. Vi har dog også diskuteret om det er den rigtige måde at gøre det på. Formuleringen kan kritiseres for på én gang at sige for meget og for lidt. Den er på den ene side længere end de sprogbrugsmarkører der normalt bruges i DDO, men på den anden side forklarer den hverken hvordan eller hvorfor sprogborgen er polemisk.

5. Faktabokse

For at imødekomme et behov for en uddybende forklaring har vi eksperimenteret med en anden måde at beskrive de kontroversielle ord på, nemlig i form af faktabokse sådan som man kender det fra aviser og visse ordbøger. Faktaboksen vises ikke umiddelbart i artiklen, men brugeren får mulighed for at klikke sig hen til den og får dér den grundige forklaring. På den måde kan vi nøjes med at bringe en ganske kort sprogbrugsmarkør under den pågældende betydning. Den bruger der har slået op af helt andre grunde, bliver ikke belemret med en lang udredning, mens den der netop er interesseret i den kontroversielle brug, kan få en mere udførlig redegørelse. Det giver også mulighed for at behandle et helt ordfelt komparativt med links til samme boks fra alle de involverede opslagsord. Et eksempel på hvordan sådan en boks kunne se ud, er givet i Figur 1.

6. Citater

Det sidste område jeg vil nævne, er den indsats redaktionen gør for at supplere eller udskifte citater der viser ordenes betydninger i brug. Helt generelt er der god grund til at opdatere eksempel materialet med friske citater når man betænker at en del opslagsord stadig ser ud som da de blev redigeret for over 25 år siden, men især er det påkrævet hvis citaterne provokerer ved deres indhold og dermed står i vejen for deres funktion: at understøtte den semantiske beskrivelse. Vi kan konstatere at synet på områder som etnicitet, seksualitet, ligestilling, sygdom og handicap har flyttet sig i løbet af de seneste 25 år.

Redaktionen er derfor gået i gang med at gennemgå eksisterende citater og supplere eller udskifte hvor det skønnes nødvendigt. Det gør vi dels som følge af brugerhenvendelser, dels ved mere systematisk at tjekke citater der indeholder bestemte nøgleord (*mand, kvinde, neger, hottentot* osv.) eller tilhører en bestemt teksttype. Det har fx vist sig at kulørte ugeblade fra 1980'erne og 1990'erne rummer en mere end gennemsnitlig andel af kønsstereotyp sprog. I andre henseender opfylder de til gengæld kravet om gode ordbogseksempler: Citaterne er ofte korte og klare, har enkel syntaks osv., og det er nok grunden til at de er blevet valgt i sin tid. Man må samtidig betænke at redaktørerne havde væsentlig færre eksempler at vælge fra dengang; alternativet har i mange tilfælde været ingenting.

Hvis et citat rummer for stereotype forestillinger eller på anden måde er problematisk, erstattes det med et mindre stereotyp, eller mere præcist: Det eksisterende citat omkategoriseres i basen , dvs. det fjernes ikke, men får tildelt et ændret attribut så det enten slet ikke vises eller højst vises som et af de sidste.

LGBT+- og transpersoner

Opfattelsen af køn og seksualitet er under forandring, og man kan med sit ordvalg komme til at udsende signaler som kan misforstås eller såre andres følelser. Nogle mennesker føler sig ikke omfattet af biologiens opdeling i mandligt og kvindeligt, men mener at køn især er en social konstruktion. Efter den opfattelse er det afgørende hvordan vi opfatter os selv, ikke hvilke ydre kønstegn vi har, eller hvilket køn sygehuspersonalet registrerede da vi blev født. Den Danske Ordbog fastholder dog indtil videre anerkendelsen af biologisk køn.

Betegnelsen **LGBT-** (efter engelsk *lesbian, gay, bisexual, transgender*) forsøger at indfange mangfoldigheden af kønsidentiteter. Undertiden føjes flere bogstaver til, oftest Q (for *queer/questioning*), I (*intersex*) og A (*asexual/allied/agender*) eller blot et + for at vise at listen også omfatter dem der ikke føler sig inkluderet af de eksisterende betegnelser.

Trans eller **transperson** bruges som overbegreb for forskellige slags transpersoner. *Trans* kan dog også bruges nedsættende som et skældsord – på samme måde som fx **bøsse**. I sammensætninger betegner sidsteleddet det køn som personen identificerer sig med: En **transkvinde** føler sig som en kvinde, og en **transmand** føler sig som en mand uanset hvilke ydre kønstegn de har eller har haft. *Trans* omfatter undertiden, men ikke altid **transvestitter**.

Nogle forsøger at opretholde et skel mellem **transseksuelle** (som har el. ønsker at få gennemført et kønsskifte ved hjælp af hormonbehandling og kirurgi) og **transkønnede** (hvor alene kønsidentiteten ligger til grund), men i almindelighed bruges *transkønnet* nu som en generel betegnelse og har efterhånden erstattet *transseksuel*, der regnes for forældet og upassende.

Hvis man i tale eller skrift vil henvise til en person uden at nævne den pågældendes køn, har man brug for et kønsneutralt pronomen. Mange transpersoner foretrækker at blive omtalt ved hjælp af *høn, hen* (som på svensk) eller af *de* i ental, men denne sprogbrug er endnu ikke fast etableret på dansk og indtil videre ikke beskrevet i Den Danske Ordbog.

Figur 1: Eksempel på faktaboks for LGBT+-betegnelser

7. Afrunding og konklusion

Revisionen af de kontroversielle ord er en del af et mere omfattende revideringsarbejde som er en nødvendig og vedvarende opgave for enhver onlineordbog med ambition om at have opdaterede artikler. I gennemgangen har jeg redegjort for redaktionens overvejelser og den redaktionelle indsats på fire hovedområder: lemmasektion, definitioner og anden redaktionel tekst, sprogbrugsmarkører og citater. Det er dog vigtigt at understrege at ikke alt er endelig vedtaget og endnu mindre redaktionelt implementeret. Inventaret af sprogbrugsmarkører og redaktionsprincipper er ikke endelig fastlagt, endnu er ingen faktabokse publiceret, og man kan derfor sagtens finde opslagsord og beskrivelser der endnu ikke følger de retningslinjer jeg har omtalt.

Litteratur

Asmussen, Jørg: *Bakspejlet*, Den Danske Ordbogs korpus <<https://korpus.dsl.dk/resources.html>> (set 25-10-2021).

Den Danske Netordbog, ordbogen.com <<https://www.ordbogen.com/>> (set 25-10-2021).

Den Danske Ordbog, udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab <<https://ordnet.dk/ddo>> (set 25-10-2021).

Jensen, Jonas., Henrik Lorentzen, Sanni Nimb, Mette-Marie Møller Svendsen & Lars Trap-Jensen, 2018: Thaipiger, muskelhunde og fulde svenskere: nedsættende ord, stereotyper og ligestilling i *Den Danske Ordbog*. I: Ásta Svavarsdóttir, Halldóra Jónsdóttir, Helga Hilmisdóttir & Þórdís Úlfarsdóttir (red.), *Nordiske Studier i Leksikografi 14*, NFL-skrift nr. 15, Reykjavík 2018: Stofnun Árnar Magnússonar í íslenskum fræðum, s. 141-151.

Lorentzen, Henrik & Lars Trap-Jensen, 2016: What, When and How? – the Art of Updating an Online Dictionary. I: Tinatin Margalitadze & George Meladze (eds.), *Proceedings of the XVII EURALEX International Congress: Lexicography and Linguistic Diversity. 6-10 September 2016*. Tbilisi 2016: Ivane Javakhishvili Tbilisi State University, s. 138-145.

Nimb, Sanni (hovedredaktør), Henrik Lorentzen, Liisa Theilgaard, Lars Trap-Jensen & Thomas Troelsgaard, 2015: *Den Danske Begrebsordbog*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Syddansk Universitetsforlag.

Trap-Jensen, Lars, 2020a: Inklusion eller mindretalsdiktatur? Om politisk korrekthed, minoritetshensyn og leksikografisk deskriptivisme i *Den Danske Ordbog*. I: Sturla Berg-Olsen & Anna Hannesdóttir (red.): *LexicoNordica 27 – Kontroversiella ord i nordiska ordböcker*, Nordisk Forening for Leksikografi 2020, s. 137-156.

Trap-Jensen, Lars, 2020b: Skævheder og ligestilling: i ordbogen, i korpus og i samfundet. I: Janne Bondi Johannessen & Kristin Hagen (red.): *Oslo Studies in Language 11 (1): Leksikografi og korpus. En hyllest til Ruth Vatvedt Fjeld*. Oslo 2020, s. 31-46.

Lars Trap-Jensen
Ordbogsredaktør
Den Danske Ordbog
Det Danske Sprog- og Litteraturselskab
ltj@dsl.dk